

עמ"ת 44931-09-25 - ח'אלד דבש נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 44931-09-25

לפני:	כבוד השופט דוד מינץ
העוררים:	ח'אלד דבש אחמד דבש
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט נ' פלקס) מיום 9.9.2025 במ"ת 45277-08-25 ובמ"ת 67347-08-25 כ"ח באלול התשפ"ה (21 ספטמבר 2025)
תאריך הישיבה:	
בשם העוררים:	עו"ד מאזן איוב
בשם המשיבה:	עו"ד ליאת יונניאן

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט נ' פלקס) מיום 9.9.2025 במ"ת 45277-08-25 ובמ"ת 67347-08-25, במסגרתה הורה על מעצרים של העוררים עד תום הליכי המשפט נגדם.

כנגד העוררים הוגש כתב אישום המתאר אירוע אלים שהתרחש על רקע סכסוך משפחתי. בתמצית, העוררים יחד עם אחרים (להלן: התוקפים) הגיעו לבתי המתלוננים בירושלים כשהם רעולי פנים וחמושים בגרזנים, מוטות וחפצים חדים. הם שברו את מצלמות האבטחה סביב הבית, פרצו אליו ותקפו את המתלונן במשך דקות ארוכות. הם גררו אותו למרפסת בניסיון להפילו, אך הוא הצליח להימלט ולהיכנס לחדרו. התוקפים פרצו לחדר, דרשו מהמתלונן את הפלאפון הנייד ואת מכשיר ה-DVR שלו, והמשיכו להכותו ולשבור רהיטים בביתו. בד בבד, ניסו התוקפים או מי מהם לפרוץ לבית המתלוננת. גם שם הם שברו את מסך הטלוויזיה וגנבו זהב, כסף ומסמכים הקשורים לבעלות על הבית. כתוצאה

מהתקיפה נגרמו למתלונן חתך עמוק בקרקפת, שברים בגולגולת, שבר בארובת עין שמאל, שבר באף, שבר בצלעות, שבר בזרועו השמאלית וחתכים ופצעים נוספים. לא הייתה מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה, למעט באשר לסוגיית הראיות בדבר ביצוען בצוותא של מכלול העבירות המיוחסות לכלל התוקפים.

בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות די ראיות לכאורה, המקימות תשתית לכך שאכן יש לראות את כלל התוקפים כמבצעים בצוותא. נקבע כי אין מקום להורות על שחרור העוררים לחלופת מעצר ולפיכך אין מקום להורות על קבלת תסקירי שירות מבחן בעניינם. מדובר בעבירות בנות מסוכנות רבה אשר בוצעו לאור יום, בחבורה גדולה, תוך תכנון מוקדם ובמשך פרק זמן לא מבוטל. זאת תוך שימוש באלימות משמעותית, בכלי נשק ובחפצים מסוכנים. בנוסף לחומרתן של העבירות ולמסוכנות הנשקפת מהעוררים מעצם ביצוען, נקבע כי בוצעו גם עבירות המצביעות על שיבוש ראיות וכי יש במכלול הנסיבות כדי ללמד על היעדר מורא של העוררים.

בדיון שלפני, בא-כוח העוררים לא טען לעניין המחלוקת בסוגיית הראיות לכאורה, אלא טען כי בית המשפט לא היה צריך לשלול מראש כל חלופת מעצר, ובכלל זה לבקש שיערך תסקיר מעצר לגבי שני העוררים. במסגרת זו טען כי עורר 1, איש עסקים בן 46 אשר בבעלותו תחנות דלק וקווי חלוקת דלקים, הוא איש נורמטיבי לחלוטין ונעדר עבר פלילי, שהנזק במעצרו עצום ומשליך גם על ניהול עסקיו ועל פרנסת עובדים רבים המועסקים על ידו. כמו כן, הוא הבריא ממחלה ממאירה ונמצא במעקב רפואי בכל זמן נתון מחשש להתפרצות המחלה. באשר לעורר 2 נטען כי הוא אמנם בעל עבר פלילי, אך עבר זה אינו רלוונטי לענייננו. הוא איש עבודת פרך, עובד בתחנת דלק של עורר 1 ומעצרו מזיק לו לאין שיעור. העוררים הציעו כי ישהו במעצר בפיקוח אלקטרוני בירושלים, ולחלופין ביקשו לשהות תחת פיקוח אלקטרוני בגבול הצפוני של הארץ ליד ראש הנקרה.

המשיבה מתנגדת לכל חלופת מעצר, ומחזיקה אחר החלטת בית המשפט המחוזי.

בית המשפט בהחלטתו הסתמך על פסיקתו של בית משפט זה לפיה כאשר מדובר במקרה שבו בית המשפט ממילא לא יורה על שחרור עצור לחלופת מעצר, אין מקום ואין טעם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מעצר (וראו: בש"פ 6848/22 קלימנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.10.2022); בש"פ 5990/23 אבו אלשייך נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (10.8.2023); בש"פ 3447/23 אלאמו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.5.2023); בש"פ 8033/23 עוודאללה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.11.2023)). ויש ממש להלכה זו במקרה זה.

ואכן, מדובר באירוע קשה בחיק המשפחה. האלימות הייתה קשה ומשמעותית, ועל פי הנטען הנזקים

אשר נגרמו היו גם הם משמעותיים. המסוכנות הנשקפת מהתנהגותם הנטענת של העוררים אינה דבר של מה בכך. אך השאלה היא האם בכל מקרה, גם בהניח שיינתנו תסקירי מעצר מאד חיוביים הממליצים על חלופות מעצר למי מהעוררים, בית המשפט ישלול ממי מהם את חלופת המעצר המוצעת. להשקפתי, אין לדעת. אומר רק כי כל חלופת מעצר בירושלים אינה מתקבלת על הדעת.

לכן, אני מורה ששירות המבחן יגיש לבית המשפט המחוזי תסקירי מעצר לגבי שני העוררים וזאת, בהתחשבות בתקופת החגים הבאה עלינו, תוך 45 יום מהיום. לאחר קבלת התסקירים בית המשפט המחוזי יחליט בגורל העוררים לפי חוכמתו ושיקול דעתו.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ה (21 ספטמבר 2025).

דוד מינץ
שופט